



Lovforslag nr. L 162

Folketinget 2016-17

Fremsat den 22. marts 2017 af udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg)

Forslag

til

Lov om ændring af udlændingeloven

(Ophævelse af 26-årsreglen i ægtefællesammenføringsager)

§ 1

I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 412 af 9. maj 2016, som ændret senest ved lov nr. 249 af 20. marts 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 9, stk. 7, 1. pkt., udgår ”litra a, når den herboende person ikke har haft dansk indfødsret i 26 år, og efter stk. 1, nr. 1, litra b-e.”.

2. § 9, stk. 7, 2. pkt., ophæves.

§ 2

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets baggrund og formål
3. Ophævelse af 26-årsreglen i ægtefællesammenføringssager
 - 3.1. Gældende ret
 - 3.1.1. Regelgrundlaget
 - 3.1.2. Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom i sagen Biao mod Danmark
 - 3.1.3. Betydningen af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom i sagen Biao mod Danmark
 - 3.2. Ministeriets overvejelser og forslag til ændring
 - 3.3. Forholdet til Danmarks internationale forpligtelser
4. De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
5. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.
6. De administrative konsekvenser for borgerne
7. De miljømæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer mv.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Det følger af udlændingelovens § 9, stk. 7, at det, medmindre ganske særlige grunde taler derimod, er en betingelse for at meddele ægtefællesammenføring i Danmark, at ægtefællernes samlede tilknytning til Danmark er større end deres tilknytning til et andet land (tilknytningskravet). Tilsvarende gælder i sager om familiesammenføring med samlevere.

Efter bestemmelsen og forarbejderne hertil, jf. nedenfor pkt. 3.1.1, stilles tilknytningskravet dog ikke, hvis den herboende ægtefælle (eller samlever) har været dansk statsborger i 26 år, eller hvis den pågældende er født og opvokset i Danmark – eller er kommet hertil som mindre barn og har haft sin opvækst i Danmark – samt har opholdt sig lovligt i Danmark i 26 år (26-årsreglen). Endvidere kan ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, bevirke, at tilknytningskravet ikke stilles.

Regeringen foreslår, at 26-årsreglen ophæves.

Ophævelsen af 26-årsreglen betyder, at tilknytningskravet i § 9, stk. 7, skal opfyldes i alle sager om familiesammenføring med ægtefæller og samlevere, medmindre ganske særlige grunde taler derimod, herunder i sager, hvor den herboende ægtefælle/samlever har haft dansk indfødsret i 26 år eller længere.

2. Lovforslagets baggrund og formål

Den 24. maj 2016 afsagde Storkammeret ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol (Menneskerettighedsdomstolen) dom i sagen Biao mod Danmark (38590/10).

Biao-sagen vedrørte et konkret afslag på ægtefællesammenføring, der var givet under henvisning til tilknytningskravet i udlændingelovens § 9, stk. 7, og dermed under henvisning til manglende opfyldelse af 28-årsreglen, der ved lov nr. 418 af 12. maj 2012 blev ændret til en 26-årsregel.

Storkammerets flertal fandt i sin dom af 24. maj 2016, at 28-årsreglen (nu 26-årsreglen) er et udtryk for indirekte forskelsbehandling på baggrund af etnicitet, og at en sådan indirekte forskelsbehandling alene er i overensstemmelse med artikel 14 (om forbud mod diskrimination) sammenholdt med artikel 8 (om retten til respekt for familie- og privatliv) i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK), hvis den er begrundet i tvingende og meget vægtige hensyn, der ikke relaterer sig til etnicitet, hvilket Menneskerettighedsdomstolens flertal ikke fandt, at 28-årsreglen var.

Formålet med lovforslaget er at følge op på Biao-dommen.

Dommens betydning kan ikke begrænses til sagens parter, idet Menneskerettighedsdomstolen i sin begrundelse for afgørelsen har fastslået, at 28-årsreglen (nu 26-årsreglen) i sig selv er et udtryk for indirekte forskelsbehandling på baggrund af etnicitet i strid med artikel 14 sammenholdt med artikel 8 i EMRK. Dommen må således tages som udtryk

for, at Menneskerettighedsdomstolen i tilsvarende sager, som måtte blive indbragt for Domstolen, vil nå frem til samme resultat.

Det følger af artikel 46, stk. 1, i EMRK, at staterne er forpligtet til at rette sig efter Menneskerettighedsdomstolens endelige dom i enhver sag, som de er part i. Efter Menneskerettighedsdomstolens praksis om artikel 46 er medlemsstaterne endvidere forpligtet til at træffe generelle foranstaltninger i deres retsorden med henblik på at standse en krænkelse, som Menneskerettighedsdomstolen har fundet.

Danmark er således forpligtet til at fjerne det diskriminerede element – 26-årsreglen – i udlændingelovens § 9, stk. 7.

Det foreslås på denne baggrund at ophæve 26-årsreglen i udlændingelovens § 9, stk. 7.

3. Ophævelse af 26-årsreglen i ægtefællesammenførings-sager

3.1. Gældende ret

3.1.1. Regelgrundlaget

Det fremgår af udlændingelovens § 9, stk. 7, 1. pkt., at der, når den herboende person ikke har haft dansk indfødsret i 26 år, alene kan gives tilladelse til ægtefællesammenføring i Danmark, hvis ægtefællernes eller samlevernes samlede tilknytning til Danmark er større end ægtefællernes eller samlevernes samlede tilknytning til et andet land. Det gælder dog ikke, hvis der foreligger ganske særlige grunde, herunder hvis hensynet til familiens enhed taler imod at meddele afslag på ægtefællesammenføring. Efter § 9, stk. 7, 2. pkt., skal herboende personer med dansk indfødsret, der er adopteret fra udlandet inden det fyldte 6. år, og som senest i forbindelse med adoptionen har erhvervet dansk indfødsret, anses for at have haft dansk indfødsret fra fødslen.

Efter forarbejderne til § 9, stk. 7, skal personer, der ikke har haft dansk indfødsret i 26 år, men er født og opvokset her i landet eller er kommet hertil som mindre børn og har haft deres opvækst her i landet og har opholdt sig lovligt i Danmark i 26 år, ved administrationen af udlændingelovens § 9, stk. 7, stilles på samme måde som personer, der har haft dansk indfødsret i 26 år, jf. bemærkningerne til § 1, nr. 11, i lovforslag nr. 104 af 2. marts 2012 (Folketingstidende 2011-12, A, L 104 som fremsat, side 35) og bemærkningerne til § 1, nr. 1, i lovforslag nr. L 6 af 8. oktober 2003 (der dog angår 28-årsreglen) (Folketingstidende 2003-04, tillæg A, side 55). Disse personer skal således også undtages fra tilknytningskravet.

Udlændingelovens § 9, stk. 7, om tilknytningskravet blev oprindeligt indsat ved lov nr. 424 af 31. maj 2000.

Som baggrund for indførelse af tilknytningskravet blev det bl.a. anført, at reglerne om ægtefællesammenføring havde vist sig at medføre, at udlændinge i nogle tilfælde blev ægtefællesammenført med herboende personer, der ikke var vel-

integrerede i det danske samfund, samt at dette indebar, at de pågældende i højere grad end andre oplevede problemer med isolation og utilpassethed i forhold til det danske samfund, jf. pkt. 2 i de almindelige bemærkninger i lovforslag nr. 208 af 29. februar 2000 (Folketingstidende 1999-00, tillæg A, side 5810).

Indtil 2002 var danske statsborgere fritaget fra tilknytningskravet, men ved lov nr. 365 af 6. juni 2002 blev der indført et krav om, at tilknytningskravet også gjaldt danske statsborgere, der ansøgte om ægtefællesammenføring med en udlænding.

Ved lov nr. 1204 af 27. december 2003 blev den såkaldte 28-årsregel indsat i bestemmelsen om tilknytningskravet. Efter 28-årsreglen skulle tilknytningskravet ikke kræves opfyldt i tilfælde, hvor den person, der ønskede at få en ægtefælle eller fast samlever til Danmark, havde haft dansk indfødsret i 28 år. Ligeledes skulle tilknytningskravet ikke kræves opfyldt i tilfælde, hvor den person, der ønskede at få en ægtefælle eller fast samlever til Danmark var født og opvokset her i landet eller var kommet hertil som mindre barn og havde haft sin opvækst her i landet samt havde opholdt sig lovligt her i landet i 28 år, jf. bemærkningerne til § 1, nr. 1, i lovforslag nr. L 6 af 8. oktober 2003 (Folketingstidende 2003-04, tillæg A, side 55-56).

Der blev i bemærkningerne til lovforslaget henvist til, at der havde været en række sager, hvor udlandsdanskere som følge af tilknytningskravet ikke havde kunnet vende tilbage til Danmark med deres familier, og at disse sager havde vist et behov for at lempe tilknytningskravet for personer med en stærk og varig tilknytning til Danmark, jf. pkt. 1 i de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. L 6 af 8. oktober 2003 (Folketingstidende 2003-04, tillæg A, side 47).

Ved lov nr. 418 af 12. maj 2012 blev 28-årsreglen ændret til en 26-årsregel.

3.1.2. Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom i sagen Biao mod Danmark

Den 24. maj 2016 afsagde Storkammeret ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol (Menneskerettighedsdomstolen) dom i sagen Biao mod Danmark.

Sagen vedrørte et konkret afslag på ægtefællesammenføring, der var givet under henvisning til tilknytningskravet i udlændingelovens § 9, stk. 7, og dermed under henvisning til manglende opfyldelse af 28-årsreglen, der ved lov nr. 418 af 12. maj 2012 blev ændret til en 26-årsregel.

Ægteparret rejste sag ved domstolene og gjorde bl.a. gældende, at de i strid med artikel 14, jf. artikel 8, i EMRK blev udsat for diskrimination, idet de – i modsætning til andre danske statsborgere med udenlandske ægtefæller, som var omfattet af 28-årsreglen (nu 26-årsreglen) – skulle opfylde tilknytningskravet.

Udlændingemyndighedernes afslag på familiesammenføring blev opretholdt af Østre Landsret i 2007 (Østre Landsrets dom af 25. september 2007 (16. afd.), B-2322-06) og af Højesteret ved dom af 13. januar 2010 (Højesterets dom af 13. januar 2010 i sag 478/2007 (1. afd.)) (dissens med stemmerne 4-3).

Ægteparret indbragte den 12. juli 2010 sagen for Menneskerettighedsdomstolen.

Kammeret ved Menneskerettighedsdomstolen afsagde den 25. marts 2014 dom i sagen. I dommen, der er afsagt med dissens (4-3), fandt kammeret ved Menneskerettighedsdomstolen, at der i den konkrete sag ikke forelå en krænkelse af EMRK. Dommen indeholdt dog en række kritiske generelle betragtninger vedrørende 28-årsreglen.

Sagen blev herefter indbragt for Storkammeret ved Menneskerettighedsdomstolen.

Storkammerets flertal fandt i sin dom af 24. maj 2016, at 28-årsreglen (nu 26-årsreglen) er et udtryk for indirekte forskelsbehandling på baggrund af etnicitet, og at en sådan indirekte forskelsbehandling alene er i overensstemmelse med EMRK, hvis den er begrundet i tvingende og meget vægtige hensyn, der ikke relaterer sig til etnicitet, hvilket Storkammerets flertal ikke fandt, at 28-årsreglen var. Danmark havde derfor krænket artikel 14 sammenholdt med artikel 8 i EMRK.

Menneskerettighedsdomstolen forholder sig i sin dom i Biao-sagen af 24. maj 2016 alene til 28-årsreglen, der er en undtagelse fra tilknytningskravet. Domstolen forholder sig således ikke til selve tilknytningskravet i udlændingelovens § 9, stk. 7.

3.1.3. Betydningen af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom i sagen Biao mod Danmark

Menneskerettighedsdomstolens dom i Biao-sagen har først og fremmest betydning mellem sagens parter (den danske stat på den ene side og ægteparret Biao på den anden side), og Menneskerettighedsdomstolen har fastslået, at klagernes rettigheder efter artikel 14 sammenholdt med artikel 8 i EMRK er blevet krænket.

Dommens betydning kan imidlertid ikke begrænses til ægteparret Biao, idet dommen må tages som udtryk for, at Menneskerettighedsdomstolen i tilsvarende sager, som måtte blive indbragt for Menneskerettighedsdomstolen, vil nå frem til samme resultat.

Danmark er derfor efter artikel 46 i EMRK forpligtet til at træffe generelle foranstaltninger i den nationale retsorden med henblik på at standse den krænkelse, som Menneskerettighedsdomstolen har fundet.

Folketingets Udlændinge-, Integrations- og Boligudvalg blev ved brev af 27. juni 2016 (UII Alm. del – bilag 215) orienteret om, at der vil være flere mulige måder at følge op

på dommen, og at det må betegnes som usikkert, hvad der er den gældende retstilstand på området i lyset af dommen i Biao-sagen, indtil der bliver indført ny lovgivning for at fjerne det diskriminerede element i den gældende udlændingelovs § 9, stk. 7.

I brevet blev der bl.a. oplyst følgende:

”Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet og Justitsministeriet finder dog, at meget taler for, at det er rigtigst at anlægge den fortolkning af udlændingelovens § 9, stk. 7, at der ses bort fra 26-årsreglen. Dette indebærer, at der i alle verserende sager, herunder sager, hvor den herboende ægtefælle har haft dansk indfødsret i 26 år eller længere, kun meddeles ægtefællesammenføring, hvis ægtefællernes eller samlevernes samlede tilknytning til Danmark er større end ægtefællernes eller samlevernes samlede tilknytning til et andet land. I overensstemmelse med den gældende retstilstand for personer omfattet af tilknytningskravet kan ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, dog bevirke, at tilknytningskravet ikke stilles.

Denne fortolkning indebærer også, at tilknytningskravet har kunnet stilles, og at der derfor ikke som følge af dommen er anledning til at genoptage tidligere afgjorte sager, hvor der er meddelt afslag på ægtefællesammenføring under henvisning til, at tilknytningskravet ikke var opfyldt.

Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet og Justitsministeriet har i den forbindelse lagt vægt på, at Menneskerettighedsdomstolen, som ovenfor anført, alene forholder sig til 28-årsreglen (undtagelsen) og ikke til tilknytningskravet (hovedreglen). Der er således efter disse ministeriers opfattelse ikke i dommen grundlag for at anse selve tilknytningskravet i strid med EMRK. Menneskerettighedsdomstolen fastslog således (14-3), at der ikke var behov for særskilt at undersøge klagen om tilknytningskravets forenelighed med EMRK artikel 8. Samtidig peger 28-årsreglens (nu 26-årsreglen) tilblivelseshistorie, herunder at reglen blev indført som en undtagelsesbestemmelse ved særskilt lov 2 år efter, at tilknytningskravet var blevet indført (også) for danske statsborgere (hovedreglen), på, at lovgivers intention har været, at tilknytningskravet skal gælde forud for 28-årsreglen (nu 26-årsreglen).

4.4. Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet har underrettet Udlændingestyrelsen om ovenstående fortolkning af udlændingelovens § 9, stk. 7, i lyset af dommen i Biao-sagen med henblik på, at denne fortolkning kan indgå i forbindelse med Udlændingestyrelsens behandling af verserende og kommende sager om ægtefællesammenføring, herunder i sager om anmodning om genoptagelse af tidligere meddelte afslag på ægtefællesammenføring.

Det bemærkes i den forbindelse, at Udlændingestyrelsens afgørelser om ægtefællesammenføring (af de berørte borgere) vil kunne indbringes for Udlændingenævnet, der er et uafhængigt domstolslignende organ, og for de almindelige domstole. I det omfang Udlændingenævnet eller domstolene

i forbindelse med sådanne sager måtte anlægge en anden fortolkning af udlændingelovens § 9, stk. 7, end den, der er givet udtryk for ovenfor, vil Udlændingenævnets og domstolenes fortolkning i stedet blive lagt til grund for afgørelsen af sådanne sager.”

3.2. Ministeriets overvejelser og forslag til ændring

Danmark er efter artikel 46 i EMRK forpligtet til at følge op på Biao-dommen.

Menneskerettighedsdomstolen har i sin begrundelse for afgørelsen fastslået, at 28-årsreglen (nu 26-årsreglen) i udlændingelovens § 9, stk. 7, i sig selv er et udtryk for indirekte forskelsbehandling på baggrund af etnicitet i strid med artikel 14 sammenholdt med artikel 8 i EMRK.

Det foreslås derfor at ophæve den del af udlændingelovens § 9, stk. 7, der vedrører 26-årsreglen, dvs. undtagelsen til tilknytningskravet.

Som hidtil kan ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, dog bevirke, at tilknytningskravet ikke stilles. Det kan f.eks. være, når hensynet til Danmarks internationale forpligtelser, herunder artikel 8 i EMRK, ville kræve, at tilknytningskravet ikke stilles.

Forslaget ændrer ikke ved vurderingen af, hvornår tilknytningskravet i udlændingelovens § 9, stk. 7, kan anses for opfyldt. Ved afvejningen af, hvorvidt tilknytningskravet kan anses for opfyldt, skal udlændingemyndighederne således fortsat lægge vægt på bl.a. varigheden og karakteren af ægtefællernes eller samlevernes ophold i de respektive lande, herunder i hvilket land parterne har haft deres opvækst og skolegang, og hvorvidt parterne har haft langvarige eller hyppige ophold i hinandens hjemlande.

Det bemærkes, at forslaget om at ophæve 26-årsreglen efter omstændighederne kan have konsekvenser for muligheden for familiesammenføring i Danmark for bl.a. personer med dansk indfødsret, der bosætter sig i udlandet i en længere periode og stifter familie i udlandet, idet de fremover ikke vil være undtaget fra tilknytningskravet i medfør af 26-årsreglen, og idet udlandsophold som hidtil indgår som ét blandt flere momenter i tilknytningsvurderingen.

Regeringen finder imidlertid, at det af hensyn til integrationen er nødvendigt at fastholde selve tilknytningskravet i udlændingelovens § 9, stk. 7.

3.3. Forholdet til Danmarks internationale forpligtelser

Den 24. maj 2016 afsagde Storkammeret ved Menneskerettighedsdomstolen dom i sagen Biao mod Danmark.

Menneskerettighedsdomstolen forholder sig i sin dom i Biao-sagen af 24. maj 2016 alene til 28-årsreglen, der er en undtagelse fra tilknytningskravet. Domstolen forholder sig således ikke til selve tilknytningskravet i udlændingelovens § 9, stk. 7.

Det er tidligere blevet vurderet, at tilknytningskravet er i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser, herunder EMRK artikel 8 sammenholdt med artikel 14. Der henvises herved til bl.a. pkt. 7.6 i de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. L 152 af 28. februar 2002 (Folketingstidende 2001-02, tillæg A, side 3983-3985). Dette lovforslag ændrer ikke ved vurderingen af, hvornår tilknytningskravet i udlændingelovens § 9, stk. 7, er opfyldt, og det forhold, at 26-årsreglen ophæves, giver ikke anledning til en ændret vurdering af tilknytningskravets forhold til Danmarks internationale forpligtelser. Det bemærkes i den forbindelse, at tilknytningskravet og 28-årsreglen (senere 26-årsreglen) blev indført ved separate lovændringer, jf. pkt. 3.1.1.

4. De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige.

5. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

Lovforslaget har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

6. De administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

7. De miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter, da det ikke berører udlændinge, der har ret til ophold på baggrund af EU-reglerne om fri bevægelighed.

9. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 13. oktober 2016 til 10. november 2016 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

3 F, Advokatrådet, Amnesty International, Centralorganisationernes Fællesudvalg CFU, Danes Worldwide, Danmarks Biblioteksforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Rejsebureau Forening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Socialrådgiverforening, Dansk Tyrkisk Islamisk Stiftelse, Danske Advokater, Den Danske Dommerforening, Den Danske Helsinki-Komité for Menneskerettigheder, Den Katolske Kirke i Danmark, Dokumentations- og Rådgivningscentret om Racediskrimination, Finansrådet, Refugees Welcome, Folkehøjskolernes Forening i Danmark, Foreningen af Udlændingeretsadvokater, Fæ-

røernes Landsstyre, Naalakkersuisut (Grønlands Selvstyre), HK/Danmark, Indvandrermedicinsk klinik Odense Universitetshospital, Indvandreradgivningen, Institut for Menneskerettigheder, Kirkernes Integrationstjeneste, KL, Knud Vilby (på vegne af Fredsfonden), Københavns Byret, Landsforeningen Adoption & Samfund, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsorganisation af kvindekrisecentre (LOKK), PRO-Vest, Præsidenten for Vestre Landsret, Præsidenten for Østre Landsret, DIGNITY – Dansk Institut Mod Tortur, Retspolitisk Forening, Rigspolitiet, Røde Kors, Rådet for Etniske Minoriteter, Samtlige byretter, SOS mod Racisme, Udlændingenævnet og Ægteskab uden grænser.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet mv.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter, da det ikke berører udlændinge, der har ret til ophold på baggrund af EU-reglerne om fri bevægelighed. Der henvises til pkt. 8.	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

§ 1

Til nr. 1

Udlændingelovens § 9, stk. 7, vedrører det såkaldte tilknytningskrav som betingelse for familiesammenføring med ægtefæller og samlever, hvorefter ægtefællernes eller samlevernes samlede tilknytning til Danmark skal være større end ægtefællernes eller samlevernes samlede tilknytning til et andet land.

Efter ordlyden af den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 7, 1. pkt., kan opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, litra a, når den herboende person ikke har haft dansk indfødsret i 26 år, og efter stk. 1, nr. 1, litra b-e, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, kun gives, såfremt ægtefællernes eller samlevernes samlede tilknytning til Danmark er større end ægtefællernes eller samlevernes samlede tilknytning til et andet land.

Hvis den herboende person ikke har haft dansk indfødsret i 26 år, kan der således alene gives tilladelse til ægtefællesammenføring i Danmark, hvis ægtefællernes eller samlevernes samlede tilknytning til Danmark er større end ægtefællernes eller samlevernes samlede tilknytning til et andet land, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler imod at meddele afslag på ægtefællesammenføring.

Ifølge forarbejderne til § 9, stk. 7, skal personer, der ikke har haft dansk indfødsret i 26 år, men er født og opvokset her i landet eller er kommet hertil som mindre børn og har haft deres opvækst her i landet, og har haft lovligt ophold her i landet i 26 år, ved administrationen af udlændingelovens § 9, stk. 7, stilles på samme måde som personer, der har haft dansk indfødsret i 26 år, jf. bemærkningerne til § 1, nr. 11, i lovforslag nr. 104 af 2. marts 2012 (Folketingstidende 2011-12, A, L 104 som fremsat, side 35) og bemærkningerne til § 1, nr. 1, i lovforslag nr. L 6 af 8. oktober 2003 (der dog angår 28-årsreglen) (Folketingstidende 2003-04, tillæg A, side 55).

Den omstændighed, at en herboende ægtefælle, der ikke har haft dansk indfødsret i 26 år, er født og opvokset her i landet eller er kommet hertil som mindre barn og har haft sin opvækst her i landet og endvidere har haft mindst 26 års lovligt – i det væsentlige sammenhængende – ophold her i landet, bevirker således ifølge forarbejderne, at tilknytningskravet heller ikke skal stilles i disse tilfælde.

Ved lovforslagets § 1, nr. 1, foreslås det at ændre § 9, stk. 7, 1. pkt., således at det fremgår af bestemmelsen, at herboende personer, der har haft dansk indfødsret i mindst 26 år, ikke er undtaget fra tilknytningskravet i forbindelse med ægtefællesammenføring eller familiesammenføring med en fast samlever.

Den foreslåede ændring af § 9, stk. 7, 1. pkt., indebærer, at tilknytningskravet skal stilles i alle tilfælde, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod.

Forslaget indebærer, at der i alle sager, herunder sager, hvor den herboende ægtefælle har haft dansk indfødsret i mindst 26 år, eller hvor den herboende ægtefælle er født og opvokset i Danmark og har haft lovligt ophold i Danmark i mindst 26 år, som udgangspunkt kun meddeles ægtefællesammenføring, hvis ægtefællernes eller samlevernes samlede tilknytning til Danmark er større end ægtefællernes eller samlevernes samlede tilknytning til et andet land.

Som hidtil kan ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, dog bevirke, at tilknytningskravet ikke stilles.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.2 og 3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 7, 2. pkt., anses herboende personer med dansk indfødsret, der er adopteret fra udlandet inden det fyldte 6. år, og som senest i forbindelse med adoptionen har erhvervet dansk indfødsret, for at have haft dansk indfødsret fra fødslen.

Ved lovforslagets § 1, nr. 1, foreslås det at ændre § 9, stk. 7, 1. pkt., således at det fremgår af bestemmelsen, at herboende personer, der har haft dansk indfødsret i mindst 26 år, ikke er undtaget fra tilknytningskravet i forbindelse med ægtefællesammenføring eller familiesammenføring med en fast samlever.

Det foreslås derfor at ophæve § 9, stk. 7, 2. pkt., vedrørende beregningen af tidspunktet for erhvervelse af dansk indfødsret for så vidt angår personer, der er adopteret fra udlandet.

§ 2

Regeringen ønsker, at loven træder i kraft hurtigt, således at der snarest muligt bliver fulgt op på Biao-dommen.

Det foreslås derfor, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende.

Det betyder, at loven finder anvendelse fra og med dette tidspunkt, uanset om der er indgivet ansøgning om familiesammenføring inden dette tidspunkt.

Det forudsættes dog, at Udlændingenævnets afgørelser i sager, som er truffet af Udlændingestyrelsen før lovens ikrafttræden, og som indbringes for nævnet, vil blive behandlet efter de hidtil gældende regler. Loven foregriber således ikke den situation, hvor nævnet måtte anlægge en anden fortolkning af Biao-dommens betydning for udlændingelovens § 9, stk. 7, end den, der er lagt til grund i Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriets brev af 27. juni

2016 til Folketingets Udlændinge-, Integrations- og Boligudvalg (UUI Alm. del – bilag 215).

§ 3

Efter udlændingelovens § 66 gælder loven ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Den foreslåede bestemmelse, der vedrører lovens territoriale gyldighedsområde, betyder, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men ved kongelig anordning helt eller delvis kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov*Gældende formulering**Lovforslaget***§ 9. ---***Stk. 2-6. ---*

Stk. 7. Opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, litra a, når den herboende person ikke har haft dansk indfødsret i 26 år, og efter stk. 1, nr. 1, litra b-e, kan, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, kun gives, såfremt ægtefællernes eller samlevernes samlede tilknytning til Danmark er større end ægtefællernes eller samlevernes samlede tilknytning til et andet land. Herboende personer med dansk indfødsret, der er adopteret fra udlandet inden det fyldte 6. år, og som senest i forbindelse med adoptionen har erhvervet dansk indfødsret, anses for at have haft dansk indfødsret fra fødslen.

*Stk. 8-37. ---***§ 1**

I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 412 af 9. maj 2016, som ændret senest ved lov nr. 249 af 20. marts 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 9, stk. 7, 1. pkt., udgår ”litra a, når den herboende person ikke har haft dansk indfødsret i 26 år, og efter stk. 1, nr. 1, litra b-e,”.

2. § 9, stk. 7, 2. pkt., ophæves.

§ 2

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.